

Izhaja vsako soboto in je za naročnike „Našega Lista“ v kamniškem okraju brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo tristoropna petit-vrsta po 10 v. za enkrat, za večkratno objavljenje po dogovoru.

Iz Domžal. (Nemško nasilje.) Pretečeno nedeljo so se utaborili naši olikani Nemci okoli 4. ure popoldne pred restavracijo na kolodvoru ter ondi „heulali“ v pravem pomenu besede. Kričali in tulili so tisto blaženo „Wacht am Rhein“ in druge nemške izzivalne pesmi v enomer, kakor tulijo menda edino še divji Indijanci v krajih, ki so vsakemu nedivjemu človeku popolnoma nepristopni. Prostor, ki mora biti vedno prost potujočemu občinstvu, je bil po teh divjih olikaneih skoraj zaprt. „Hausknecht“ Reiner, znan po svojih lepih čednostih, za katere so se pa sodnije nekoliko preveč brigale, ima menda vse naše Nemce na vrvi. Tako je tudi v nedeljo zapovedoval in dajal zbranim „kulturonosecem“ povelja, ki so jih tudi z vso vnemo poslušali in do pičice spolnovali. Naši Nemci pa imajo tudi zelo dobre zaveznike v ljubljanskih nemškutarskih fantičih, kajti skoraj ne mine nedelja ali praznik, da bi ne hodili nemškutarski naduteži iz Ljubljane k nam in v bratski vzajemnosti z našimi Tirolei izzivali domačinov. Mislili smo, da pripadajo vsaj ljubljanski Nemci kulturnemu narodu in da so le naši Tirolei od kulture nedotaknjeni, ali v nedeljo smo se prepričali, da je ves „Herrenvolk“ jednak. Surovosti, katere so uganjali ti združeni divjaki se vidi redko, redko kje. Ljubljanskim Nemcem je čestitati, da pošiljajo k nam v Domžale svoj cvet, ki jih dovolj ilustruje. K huronskemu hrušču in trušču je mnogo pripomogla izurjena nemška druhal iz Ljubljane. Najhujše je nastalo proti deveti uri zvečer, ko so morali ljubljanski kričači misliti na odhod, tako da se je celo naši proti Nemcem tako potrpežljivi žendarmeriji zdelo preveč ter je žend. postajevodja najprvo prosil, naj na prostem ne uganjajo takega hrušča. Sedaj bi bili morali videti, kako je porasel naš „Hercules“! Postavil se je na vzvišeni prostor pri uhodu ter začel kričati, da naj Nemci delajo povsod svoj „Recht“ in da se naj nikogar ne boje. Dobro vemo, kako si nemški junaki tolmačijo svoj „Recht in Topferkeit“; pod zaščito svojih samokresov in palic. (Glej lansko demonstracijo.) Res hraber in kreposten narod —! Konečno se je pa menda le nekoliko zbal svojega poziva in čujte, naročil je kričačem „Achtung vor dem Gesetz.“ Kako lep uzor spoštovanja pred postavo je ravno on sam, kažejo najbolj njegove sodnijske kazni! No, torej Achtung vor dem Gesetz in pred slovenskimi — pestmi, kajti tisto bojevito druhal ljubljanskih izzivačev bi slovensko občinstvo lahko kar strlo, če bi bilo treba. Torej Achtung vor dem Gesetz...! Dalje je v divjem javkanju tožil svojim zvestim pristašem, kako neusmiljeno preganjajo Slovenci njegovo „nedolžnost“ (zakonsko srečo) in da naj Tirolei skazujejo svojo naklonjenost njegovemu nasledniku, kakor so jo njemu in da se naj ogibljejo slovenskih beznic (slovenische Peisel.) Na to so jeli nemški hujskači sikati svoj

„heul“ in dudlati neko pesem. Ker ni postajevodja sam ničesar mogel opraviti in se je bilo bati, da napadejo zdivjani kričači celo njega samega, kajti vihteti so začeli palice po zraku in groziti, trdivši svoj „Recht.“ Pomnoženi žendarmeriji se je konečno le posrečilo napraviti mir. Neko odraslo „otročče“ pa, kakor bi bilo gluho, ni hotelo odnehati s „heulanjem“ vkljub opetovanemu posvarilu orožništva, ki ga je moralo za nekaj časa pridržati. Potem šele je nastal mir in tisti bojeviti kričači so postali prav pohlevni, tako da je neki nemški „gospod“, ko je zavpil pred ograjo „heul“, Slovenec mu pa odgovori z „nazdar“, rekel, da mu je „nazdar“ ali „heul“ — „olles ans.“ In nas pa ali vjezi ali pa vžalosti, če tako „otročče“ javka po Domžalah, da nima denarja, zatorej naročamo tistim kulturonosecem v Ljubljani, naj dajo vdrugeč svojim revežem malo več „cerenge.“ Drugače pa, kakor vidite, se je tirolskim in ljubljanskim petelinčkom bojni načrt popolnoma izjalovil. Menda bo tudi še sodnija govorila svojo besedo!

Dopoldan smo imeli tudi tu prav lepo procesijo, pri kateri je prvokrat nastopilo Gasilno društvo iz Stoba v novih opravah in svetlih šlemih in vobče bi vse uspelo v popolno zadovoljstvo, da ne bi nas nekaj sosebnostjo užalostilo. Vidi se, da tu pri nas vlada čim dalje bolj narodna mrtvost, ali — če prav umevamo — pri nekaterih hišah posebna obzirnost pred Tirolei. Na pošti n. pr. je slovenska trobojnica visela na vrtu skrita za kostanji, tako da so nekateri pravili, da je sploh ni bilo. Dalje tam doli blizu, kjer je — kakor se uže imenuje — „ringstrasse“, dva specerijsta L. in K. nista razobesila nobene slovenske zastave in še na nekaterih drugih krajih. Prava vsakdanja delavnična praznosta pa je vladala pred „Wenzelnovo“ hišo. Tam gori pri cerkvi pa so vihrale kar po tri zastave v zvoniku in župnišču. Najlepše mesto je zavzemala seveda neprijetnega italjanskega vkusa — zastava Rimljanov, šele potem cesarska, na najslabše mesto ponižana pa naša, Domžalam in okolici nevidna. No, tako torej! Od ene strani taka narodna brezbriznost, od druge pa tako ponižanje mora v srce zaboleti vsacega, če ima le količkaj čustva narodnega poštenja v sebi. Če imajo pa ti ljudje pri tem kakšno posebno „stran“, ne bomo jih motili. In kakor se nam obeta od neke strani, čez 10 ali 15 let pa tudi tega ne bo treba. Splošno pa se je tožilo, da so tisti ljudje, ki vedno zahtevajo nemških pridig, znali smešno provocirati s plavim plevelom, a se niso zavedali ta dan vsaj tiste videzne verske dolžnosti, da bi momentu takega dneva skazali primerno čast.

Iz Stoba. Naše prostovoljno gasilno društvo prav dobro napreduje; imelo je že več vaj, pri katerih se je pokazalo, da imajo društveniki veselje do stavljene si naloge ter da razumejo disciplino, katera mora posebno v

vsakem gasilnem društvu vladati, če hoče biti društvo kos svoji nalogi. Napravilo si je tudi že društveno obleko ter si kupilo od tvrdke Smekal v Pragi brizgalnico, ki je ne le najnovejšega sistema, temveč tudi zelo praktična za uporabo. Kedar bode dobilo društvo naročeno brizgalno, priredila se bode velika veselica, pri kateri priliki se bode blagoslovila shramba za gasilno orodje ter brizgalna. Na znanili smo sicer, da se bode to vršilo že v prvi polovici meseca julija, vendar se bo moralo to z ozirom na kratek čas, ki ga ima tovarna za izdelavo brizgalnice na razpolago, nekoliko odgoditi. Skrbelo se bode pa zato, da se pravočasno vse natančnosti naznanijo. Sosedna društva se prosijo pa že sedaj, da uredijo svoje prireditve tako, da se ne bodo z našo slovesnostjo skupno vršile. Kakor čujemo, namerava tudi sosedno gasilno društvo v Domžalah praznovati letos na slovesen način svojo 26-letnico.

Hudobna perutnina. Poroča se nam: V župnišču imajo tako hudobnega petelina, da napada celo ljudi. Nedavno je napadel ta petelin malo, nad eno leto staro hčerko klobučarja Wivoda ter jo po obrazu tako obdelal s kljunom, da je bilo dekletce namah vse v krvi. Zgodila bi se bila lahko nemala nesreča, kajti petelin je otroka prav pod očmi močno ranil. Take hudobne perutnine ni puščati iz kurnika.

Požar. Danes je teden, kar je nastal v Bistričici pri Stranjah proti 7. uri zjutraj velik požar. Uničil je dve hiši z vsemi gospodarskimi poslopji. Nesrečnikom je zgorela vsa obleka in vsa živila, rešili so edino golo življenje. Ljudje so bili tako zbegani, da niso mogli rešiti niti živine in je Janezu Šlebirju zgorelo dvoje telic in ena ovea. Da se ni požar razširil še na druga sosedna poslopja, imata največ zaslug Janez Uršič in Karol Prelesnik in Stahovice.

Pogorelci, ki so sicer dobri gospodarji, so pomoči zelo nujno potrebni, ker imajo obilico še majhnih otrok. Darila za ponesrečence vsprejema župnišče v Stranjah eventuelno jih bomo izkazovali tudi mi v listu in oddali svojemu namenu.

Mestna godba v Kamniku priredi danes zvečer ob 9. uri promenadni koncert na Glavnem trgu z nastopnim vsporedom: 1. Nadvojvoda Albrecht, koračnica. 2. Hrvatska davorija. 3. Fata morgana, potpuri. 4. Avstrija v zvokih, valček. 5. Pred slovesom, krilrog-solo, pesem. 6. Prodana nevesta, koračnica.

Oklic.

Po zahtevanju Mihe Trdina v Trzinu bo dne 25. julija 1906. dopoldne ob 10. uri pri spodaj oznamenjeni sodnji, v izbi št. 9 dražba zemljišča pod vl. št. 437 k. o. Trzin, brez pritikline. Vrednost nepremičnine je določena na 2727 K.

Najmanjši ponudek znaša 1818 K. pod tem zneskom se ne prodaje.

Več se poizve pri spodaj oznamenjeni sodnji v sobi št. 6.

C. kr. okrajna sodnja v Kamniku, odd. II.
dne 8. junija 1906.

Smrt muham?

Jedilna mast „CERES“

se prodaja v trgovini **J. Klemenčič v Kamniku.**

Velika zaloga vsakovrstne opeke

pri **F. Pečniku**
v Domžalah.

(falz-cegla)

Postrežba točna, cene nizke. iz raznih velikih tovarn.

Izborna zaloga vsakovrstnih novih in starih vin v sodih in steklenicah priporoča

ANTON MÜLLER

vinotržec v Domžalah

(Kranjsko).

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,350.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.